

17. X. 1964.

Od nekdanj z^o bi bila rada živela.
Spominja se, sem videla, da
sem bilje, brez prave esence
se, brez vsake splošnosti
je svoj cig; je svoj smoter
Kot sem bila doma, in da
sem da živim njega se
sem se takrat, da je
zaigral nemir in hiter svoj
"Internetski", ali se "Dollars
Kreators". Ne radi njeg
samaga ampak radi
trav in nedelj, kateri
sem stical, da tudi se ta
in sledujo in bil, in je
ničjiv, zavjeturam se
gladela, katera je prila.
Kateri je sel, jaz se
ničim več spominja
njega.

— Spoznala sem čakega po
poldne človeka, katerega
znanje mi je ugašlo,
vplivala je namreč vsa
njegova osebnost in njegov
nedostahujajoč duha. Bil
je lep proci — kakor gadyi,
~~lepa~~ medicine. Lep je
poveem, oči ino kranje
velike in svetle. Skajali
sem se vsaki dan v
Dutroval, jiz sem ja
docela spoznavala vedno
bolj lep duha njegova,
Da bi ga ljubila ne tam
sem nikoder mislila
in ti v glavo in mi pedla
Gledati sem je sama in
si nezanesljivo v njegovo
ne oči in misli in

domile pratega pogleda. —
Lestari, sem na nevelic.
na Opicinal. Ostala sem
tam sez noci, po in
druge ste prila stanoval.
Precej pozno jeje za lito,
ko sem it. precej velike
družbe, in tudi an strop,
na olitike. Gledali in
občudovali, sem moje,
ki je ležala tiko in misli.
Mesto je bilo vse lučilo
in jiz sem mislila, da
stojim pred Benetkami.
Tako je bilo lep. Zaletoe
mi je da mi govori nekaj
capihovega, da mi hoče
kekej predati, po jiz insem
razumljetej moja...
Zjzelely sem si iti popolnoma

gor, do vrhobilake, kjer je
joz miam hito. Poudaril
se mi je in koncesionsem
sla z njim tja gor, drugi
v kateri spodaj. Tli smo
med gosti vrsto surtek in
hitro pihali gor, - volio, tli
mi mi govornik, mi mi mi
povedal, gledal je cel ves k
vse takti, je moliala sem
tudi jaz, ker vedela, mi mi
kaj se pravi v njegov duci.
Ker mi je imela iti dol, zacet
mi je nekaj govornik, mi
ker sem je jaz popolnoma
druga od odgovarja. Tli mi mi
piscakovale, hito sem tli ho
lj raziscarana - zapel
mi je visoko pesem ljube
zuj, hotel me objeti in

populrti: . . . Ljube sem
rekle, pahnile ga odjale
in zderkinit dol, pa hit
sem je med konces.
Tjito mi je hito, vaa sem
lile zvedena, je delala sem
se, kakor da me hito
o vsem sem mi vedela.
Z njim je miam mi govornik
am je splot z molenim
mi, kajti. hit je popolnoma
polsien. . . . Doleptala
sem nje, in njegov
brepenenje. . . .
Tli jaz dravila se miam
to je adiel, drugi dan
je nas je prišel o kate
na kolodvor. Moliala sem
in miam se upala
pogledat. njegovih ljub

oči; hišni mitaliki
očitale...

Ostrem nisem bila z
njim nikedar bes-
edna.

Nekoč sem si nisem
vedeli, pa zopet sem
zahajala - družilo me je
le malo tihih besed, ki
me je vleklo čje, nisem
je vedela za tisto, ki
svoje čustva, za kar sem
le še potem zvedela.

Doma sem le težko govorila
a njem, ker bila sem
de ga izdam z oči
svoje besede a njem.

Veliko sem molčala.

Vedela sem pa, da ga
hulim, in kadar sem

to vedela ga je nisem
hulila več...

20. julija zvečer sem se potem
povračila; adiel je in
morda je govori ljube tla
ne morem a pa misli-
da je on postal zitar
barbarizma.

— Kadar ga nisem
bila vedela sem, da ni
je bil. Veliko je svet
je bilo moja besed, ki
kako in bile velike
in svete moje misli.
katere so se pojavile
piti do človeka.

Podaj zila, ah, kolikokrat
sem besed po
njegovem zaprosenem
pogledu, katere bi ga

hla vidiš zopet pred
ti. Da ga ljubim tudi
jaz. In se sedaj, še
sedno brepenju pr
njem, pr njegovih pogled
dih in po njegovem
pogledu. Radar, sem kaj
slisela o njem, hla sem
vesela in srečna, morda
nisi stara na priza
nisi, in ga zopet prijeto
da popraviš vse, in
zadostim svojemu
brepenju brepenju!

Aprak; Aja, to sem na
pivale Geli. Ker vsem da
mehko pogumeta, da
mi tvoje verjela. Dva krat
sem brepenju in zdelo